

בווענאס=אירעס, כסער אפריל 1966

שמואל ראזשאנסקי

טעגלעכער קאלומניסט פון „די יידישע צייטונג“

דוד ראסקעס

בראנדעס=אוניווערסיטעט

וועלטהעט, מאט.

רעדאקטאר פון „מוסטער-ווערק“

פון דער יידישער ליטעראטור

פראפ' פון לערער-סטעמינאר

ליבער יונגער פרענד מ'זעט!

געזעלט מ'זעט מ'זעט קאלום צושיקן
אין אהיים, צו די עלטערן, אין מאנטרעאל, וועלכע כ'האב
אגב נישט געטראפן, פונקט ווי אבער שוועסטער, צו וועלכע
כ'האב טעלעפאנירט, ווען כ'בין געווען אין אירע היימטעט.

אבער דרוב נאך מ'זעט קאלום
(אין „די אידישע צייטונג“ פון 11סטן מארץ) איז דער
שינען (אין „די פרעסע“ פון 3טן אפריל) אבער „אפענער
בריוו צו דער ארגענטינער יידישער יוגנט“. שיק איך און
אין בראנדעס-אוניווערסיטעט מ'זעט קאלום „דער יוגנט און
ז'ן אפקלאנג“.

איר זעט גענוג סענטימנט

צו דערשפירן, אז די קאנפערענץ פון „יוגנטרוף“ איז
פאר מיר געווען נישט דאס, וואס כ'האב דערהארט.

כ'חיל זיך אננעמען—אפשר,
ווען איר וועלט זיך אפגעגעבן רעכענונג, אז „עס קען עפעס
אונז דא געבן“ א „גרוס“ פון דעם ארגענטינער גאסט—קען
ז'ן, אז מ'וועלט אהעקגעפירט היינטיקסטנס א האלבע שעה די
פארזאמלונג אויף דעם ריכטיקערן וועג...

קהלעוואניע איז נישט דער

עיקר, וואס יונגע חובבי יידיש דארפן טאן, און אפילו
נישט—

לעמיר ב'זעט דעם זיך אפשטעלן

און און זאגן, אז פאר מיר איז דער נאמען ראסקעס א
ליכטיקער נאמען אין אונדזער יידישעוועלט און כ'פארבינדן
א'ס אויך מיט אירע טוענישן און זוכענישן.

כ'מ'ן אויך, אז אויב עס

ריכטיק, ק'ן א'ן יוגנטלעכער אין ארגענטינע האט זיך
נישט אפגערופן אויפן „יוגנטרוף“, וועלט נישט געשאדט
צו זאגן (נישט אנרופנדיק ק'ן נעמען, חלילה, אבער לשם
ארגענטינער יידישעוועלט), אז „יוגנטרוף“ האט אין ארגענ-
טינער עפנטלעכקייט געפונען פראפארציאנעל נישט היינ-
ער אפרוץ ווי אין נאך-אמעריקע.

לערנט זיך פון א טאטן וואס

גייט א פאטש און גייט באלד א קוש, און פארקערט... נישט
ק'ן מאדערנער טאטע, אבער—א טאטע! SAMUEL ROLLANSKY

VELASCO 26
Corrientes 2135
T. E. 54-8990

BUENOS AIRES

גריסט אלעמען הארציק

פון אירע—

ו'—אפשר קענט איר עפעס טאן פאר מ'זעט דעם זיך יוגנט?